

Ige: Mk. 1:16-20

Fil. 3:12-14

Kedves Gyülekezet!

Hadd kezdjem egy személyes vallomással: szeretek szombaton főzni. Mert olyankor előre eltervezem, hogy mi fog az asztalra kerülni. Beszerezzük a hozzávalókat. Aztán indulhat a főzés. Külön örömet lelem abban a logisztikában, hogy a különböző fogások hogyan készülhetnek úgy egymással párhuzamosan, hogy végül mindegyik egyszerre készüljön el, és melegen kerüljön az asztalra. Tervezem, és beosztom közben az adagokat, a főzési időket, váltogatom a műveleteket, úgy, hogy a végén egy több fogásos friss ebéd kerüljön elénk. Olyankor nem kapkodok. A legjobbra törekszem és a legfinomabb fűszerezésre. Közben pedig ott van a fejemben a cél, hogy a családommal egy szombat déli nyugodt, finom lakomában lesz részünk. Minden mozdulat ezért van. Olyankor nem letudni akarom a főzést, hogy üssük el valamivel az éhséget, aztán mindenki szaladjon dolgára. Hanem örömet lelem benne. azt is szeretem benne, hogy közben a családom többi tagja is a közös életterünk rendben tartásán fáradozik. Persze bizonyára vannak olyan házaszszonyok és főzéshez értő férfiak, akik ezt jobban művelik nálam, de a családom tagjai nem szoktak panaszkodni.

Azért mondtam el ezt, mert kicsit hasonló a keresztyén élet és a gyülekezet élete is az én szombati, hétvégi főzéseimhez. Miről beszél Pál? Egy céltudatos életről, ahol ő úton van, még nem a célnál tart, de le nem veszi a tekintetét a célról. Ő egy sportból vett hasonlatot használ. A futó példáját, aki úgy igyekszik, úgy teszi egyik lábát a másik után, úgy lélegzik, úgy, segít karjainak mozdulásával, hogy minél gyorsabban célhoz érjen. Nem hátrafelé pislog, nem is kóborol el közben másfelé, hanem célirányosan fut. „Ami mögöttem van, azt elfeledve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé.

Ő is egy rohanó ember volt talán, mint a mai emberek többsége? Meg vagyok győződve róla, hogy nem. Mert futása nem öncélú volt. Nem jobb autó, jobb állás, nagyobb fizetés, megtartott jó fizikum, élvezet, teljesítménykényszer öncélja felé rohant. Futása nem öncélú, hanem Istencélú volt. Áll itt egy ige, amit a Bibliánk fordítói úgy fordítottak le, hogy „igyekszem” (diókó). ebben van némi mentegetőzés: igyekszem én, de nem nagyon sikerül. Ez sokkal erősebb értelmű szó, ami itt áll: törekszem, hajszolok, nem érek rá más célok után nézni, más utakra kitérni. Pál egyetlen, maradandó, örök cél után futott: Isten mennyei elhívásának megfelelni és elnyerni az örök élet her vadhatatlan koronáját. Minden útját, minden szavát, minden mozdulatát, minden tervét ennek vetette alá. És élete nem volt kapkodó, semmibe futó, céltalan élet. Mint ma sokaké. Az Ige céltudatos, Istencélú életre hív minket. Olyan életre, ahol le nem vesszük a tekintetünket arról a célról, amit elénk állított.

Mi a célja a mi református keresztyén életünknek?

- Elég cél az, hogy legyek keresztelve? Attól én már kész Krisztushoz tartozó ember vagyok?
- Elég cél az, hogy a fiam, a lányom „odajár”, az édesapám, az édesanyám vasárnaponként ott van?
- Elég cél az, hogy évekig jártam óvodás és kisiskolás koromban hittanra? Kaptam némi bibliái alapot?
- Elég cél a konfirmáció, ahol hitvallásos ismereteket is kaptam? Ettől én már kész vagyok? Ez elég, mert majd ha templomban szeretnék házasságot kötni, és akkor majd kicsit otthonosabban mozgok már a templomban, lelkészi hivatalban.
- Elég cél az, hogy Refis voltam? Ettől már bennfentesnek érzem magam a reformátusok körében? Vannak kapcsolataim. Elég ennyi?
- Elég cél egy jó lfi, ahol vannak barátaim, jókat nevetünk, bibliázunk is, a szülők sem maceálnak, hogy rossz társaságban vagyok. Ennyi elég?

- Elég cél a vasárnapi Istentisztelet, ahol itt vagy több-kevesebb rendszerességgel? A heted rendjéhez már hozzátartozik.
- Elég cél az, hogy befizeted az egyházfenntartói járulékot, mert akkor benne vagy a választói névjegyzékben?

Ez mind jó dolog, de nem ettől vagyunk keresztyének. Ez csak néhány látható, érzékelhető eleme annak. Attól a céltudatosságtól vagyunk keresztyének, amely Pálban égett. Attól, hogy az életében nem kipipálta, letudta ezt a dolgot, hanem az életének minden eleme Krisztusra mutatott: Őt hirdette, Őt szolgálta, Hozzá vezetett másokat, Őrá mutatott és Róla tanított az élete. Így segített létrehozni gyülekezeteket és így állított szolgálatba másokat.

Persze nem volt mindig így a Pál életében sem, de volt az életének egy fordulópontja. Ő ezt egészen pontosan meg tudta mondani. Ott a Damaszkuszi úton őt Krisztus megragadta, és felismerte az ő hatalmát. Ez lenyűgözte őt és új célt adott az életének. Onnantól kezdve lett Pál életcélja Krisztus lett. Mint ahogy új célt adott a galileai halászsoknak, Simonnak és Andrásnak, Jakabnak, Jánosnak és a többieknek („Jöjjetek utánam, és emberhalászokká teszek benneteket” Otthagytva életük eddigi céljait követték Jézust) Az ő ismeretének páratlan gazdagságáért adtak fel mindent. Pál jól tudja, hogy még nem érte el, hiszen a vele való közösségre törekvés egy egész élet programja. Ezt mondja: Tudom, hogy nem vagyok tökéletes, tudom, hogy nem értem el a célt, de töreksem, eltökélt vagyok. Minden erőmet beleadom. Nem állok meg félúton, nem nyugszom bele abba, hogy én már kész keresztyén vagyok. Hanem többre vágyok. „*Még többet tőled.*”-ének.

Ábra kivetítése. Én nem tudom, hogy Te hol tartasz ezen az úton?

- Érdeklődő vagy, akit alkalmanként behoz egy esküvő, gyász, nemzeti ünnep, ballagás, családi vasárnap?
- Látogató vagy, aki régen kaptál vallásos neveltetést, de csak egyházi ünnepeken és néha vasárnap lépsz be ide? Talán a környezetekben mások nem is tudják Rólad, hogy ide jársz?
- Gyülekezeti tag vagy, aki itt vagy vasárnaponként, anyagilag is hozzájárulsz a terhek vállalásához? De ennyivel beéred.
- Olyan tagja vagy a gyülekezetnek, aki közösséget is vállal a többiekkel, szolgálni is tud és akar. Legalább egy gyülekezeti kis csoportban is aktív tag.
- Már elkötelezett munkatárs vagy, aki hittel éled az életed hétköznapi és vasárnap, és részt vállalsz mások tanításában, szolgáló csoportok, szolgálati területek megteremtésében? Helyre tudod tenni a dolgokat Isten Igéje alapján, mert abban gyökerezik az életed. Kész vagy másokat beljebb segíteni ezen a körön?

Arra bátorítalak, hogy ne elégedj meg azzal, ahol most tartasz. Isten sok céltudatos embert szeretne itt látni és egy céltudatos gyülekezetet. Mindegy, hogy hol tartasz, engedd és akard, hogy beljebb segítsünk! Vagy beljebb segítsenek azok, akik előrébb tartanak nálad. Bátorítalak arra is, hogy légy segítsége ebben azoknak, akik még nem járnak ott ahol Te hitben, ismeretben, elköteleződésben.

A főzéssel kezdtem. Azt mondtam, hogy örömmel tölt el. Nem kapkodok. Mozdulataim biztos kézzel követik egymást. Mert ott lebeg a cél, hogy a családommal, szeretteimmel együtt egy nyugodt és finom lakomában lesz részünk.

A céltudatos keresztyén életben is így van. Nem kapkodok. Mozdulataim biztos kézzel követik egymást, mint, aki tudja mit miért csinál. Ott lebeg a cél előttem, Krisztusban egy nagy gyülekezeti családdal lehetek együtt, akik közé jó tartoznom. Nem egyedül munkálkodom, hanem családom tagjai is igyekeznek. És hiszem, hogy egykor mindannyian kibeszélhetetlen örömmel részesedünk az ő nekünk megterített asztalánál.

Isten Lelke ébressze fel bennünk az igyekezetet egy nem öncélú, hanem Istencélú életre és gyülekezeti életre. Ámen.